

Č. j.: R100/2007/02-13334/2007/310-Šp/Hr

V Brně dne 30. července 2007

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 7.5.2007 zadavatelem

- **Statutárním městem Zlín, zast. primátorkou PhDr. Irenou Ondrovou, se sídlem nám. Míru 12, 761 40 Zlín,**

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12.4.2007, č. j. S353/2006-03960/2007/520-Pr, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – statutárního města Zlín, se sídlem nám. Míru 12, 761 40 Zlín, učiněných při zadání veřejné zakázky „**Regenerace panelového sídliště Jižní svahy – část Hony a Podlesí**“, formou výzvy ze dne 26.4.2004 více zájemcům o veřejnou zakázku k podání nabídky podle § 49 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, jehož dalšími účastníky jsou společnosti

- **KKS, spol. s r. o., IČ 42340802, se sídlem Příluky 386, 760 01 Zlín,** zast. jednatelem Ing. Radomírem Kocmanem, jejíž nabídka byla vybrána jako nejvhodnější,
- **POZIMOS, a. s., IČ 00147389, se sídlem Štefánikova 167, 760 01 Zlín,** zast. předsedou představenstva Ing. Jiřím Havlíkem, jejíž nabídka se umístila jako druhá v pořadí, a
- **MANAG, a. s., IČ 47906898, se sídlem Zarámí 92, 760 01 Zlín,** zast. předsedou představenstva Ing. Bohumilem Mahdalem, jejíž nabídka se umístila jako třetí v pořadí,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., v návaznosti na § 90 odst. 1 písm. b) téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. S353/2006-03960/2007/520-Pr ze dne 12.4.2006

r u š í m

a věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Statutární město Zlín, zast. primátorkou PhDr. Irenou Ondrovou, se sídlem nám. Míru 12, 761 40 Zlín (dále jen „zadavatel“), zadal dne 26.4.2004 formou výzvy pěti zájemcům o veřejnou zakázku k podání nabídky podle § 49 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), veřejnou zakázku „Regenerace panelového sídliště Jižní svahy – část Hony a Podlesí“.
2. Ve lhůtě pro podání nabídek obdržel zadavatel celkem pět nabídek a na základě hodnocení provedeného dne 4.6.2004 rozhodl dne 14.6.2004 o výběru nejvhodnější nabídky uchazeče KKS, spol. s r. o., IČ 42340802, se sídlem Příluky 386, 760 01 Zlín, zast. jednatelem Ing. Radomír Kocman (dále jen „vybraný uchazeč“). Dne 15.7.2004 uzavřel zadavatel s vybraným uchazečem smlouvu o dílo na stavební objekty S1, S2, S5 a S6 za cenu ve výši 4 313 690,- Kč s DPH. Dne 27.5.2005 uzavřel zadavatel s jmenovaným uchazečem dodatek č. 1 k výše zmíněné smlouvě za cenu ve výši 3 901 096,- Kč s DPH, jehož předmětem byly stavební objekty S3 a S4. Celkově tak činila cena za dílo 8 214 786,- Kč s DPH.
3. Ve dnech 31.5.2006 a 1.6.2006 provedl Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), v sídle zadavatele kontrolu postupu při zadání veřejné zakázky ve smyslu zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole. Po přezkoumání dokumentace předmětné veřejné zakázky získal Úřad pochybnosti o správnosti úkonů zadavatele učiněných při zadání veřejné zakázky. Úřad zjistil, že ve výzvě k podání nabídky zadavatel stanovil hodnotící kritéria, aniž by blíže uvedl, jaké skutečnosti bude v jejich rámci hodnotit. Dále ani protokol, ani hodnotící tabulky, ve kterých jednotliví členové komise přiřadili body jednotlivým kritériím, neobsahují popis hodnocení nabídek a uvedený protokol neobsahuje ani zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky. Proti závěrům kontrolních pracovníků podal zadavatel námitky, o kterých bylo rozhodnuto v tom smyslu, že budou vypořádány ve správním řízení.
4. Správní řízení bylo zahájeno dne 21.12.2006, a za jeho účastníky označil Úřad zadavatele, vybraného uchazeče, uchazeče POZIMOS, a.s., IČ: 00147389, se sídlem Štefánikova 167, 760 01 Zlín, zast. předsedou představenstva Ing. Jiřím Havlíkem a uchazeče MANAG, a. s., IČ: 47906898, se sídlem Zarámí 92, 760 01 Zlín, zast. předsedou představenstva Ing. Bohumilem Magdalen, tj. uchazeče, kteří se umístili jako druhý a třetí v pořadí.

Napadené rozhodnutí

5. Po posouzení všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 12.4.2007 rozhodnutí č. j. S353/2006-03960/2007/520-Pr, kterým v postupu zadavatele konstatoval závažné porušení ustanovení § 49 odst. 10 zákona, neboť zpráva o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 4.6.2004 neobsahuje transparentní popis hodnocení a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky. Za zjištěné závažné porušení zákona Úřad jmenovanému zadavateli podle § 62 odst. 1 zákona uložil pokutu ve výši 20 000,- Kč. Současně mu uložil uhradit náklady řízení ve výši 1 000,- Kč podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb. (dále jen „správní řád“) v návaznosti

na § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení.

6. K otázce posouzení a hodnocení nabídek Úřad uvedl, že podle ustanovení § 49 odst. 10 zákona zadavatel provede hodnocení nabídek podle kritérií stanovených v zadání způsobem uvedeným v § 6 zákona. Zadavatel je povinen pořídit o posouzení a hodnocení nabídek záznam, ve kterém uvede popis hodnocení a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky. Rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky zadavatel oznámí všem uchazečům ve lhůtě stanovené v odstavci 7 a zároveň uchazeče poučí o možnosti podat námitky. Na základě předložené dokumentace Úřad konstatoval, že není jasný způsob hodnocení kritéria „reference“, které bylo jednotlivými členy hodnotící komise hodnoceno různě, stejně jako kritérium „podíl prací zajišťovaných subdodavateli (důraz kladen na kvalitní sadové úpravy)“. Úřad v předložených materiálech nenalezl žádné údaje, ze kterých by bylo patrné, jak zadavatel hodnotil splnění kritéria „podíl prací zajišťovaných subdodavateli (důraz kladen na kvalitní sadové úpravy)“, rozvedeného dále v části 5 výzvy k podání nabídky jako uvedení podílu prací zajišťovaných subdodavateli (jmenovitě). V předložené nabídce uchazeče IMOS Zlín, s. r. o., našel orgán dohledu pouze údaj o výši subdodavately zabezpečovaných prací ve výši 2 736 450,- Kč, ale nenalezl již jmenovité uvedení tohoto subdodavatele, přičemž ve vyhodnocovacích tabulkách, které jsou přílohou zprávy ze dne 4.6.2004, je u tohoto uchazeče uveden jako subdodavatel společnost Landy Fryšták. Dále Úřad dospěl ke zjištění, že záznam neobsahuje náležitosti stanovené zákonem, a to popis hodnocení, zejména v souvislosti s hodnocením kritéria „reference uchazeče v obdobném předmětu díla (ISO 9001 (2), případně smlouvu o zavádění tohoto systému“ a s hodnocením kritéria „podíl prací zajišťovaných subdodavateli (důraz kladen na kvalitní sadové úpravy)“. Jednoznačné hodnocení však nevykazuje ani hodnocení ostatních kritérií, a proto toto porušení zákona Úřad vyhodnotil jakožto závažné a rozhodl o udělení pokuty tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.
7. V obecné rovině pak Úřad v odůvodnění doplnil, že je nezbytné, aby záznam (zpráva ze dne 24.6.2004) o posouzení a hodnocení nabídek obsahoval nikoliv pouze bodové (číselné) hodnocení jednotlivých nabídek, nýbrž i písemný komentář, z něhož bude vyplývat, proč právě ta konkrétní nabídka získala v daném kritériu určitý počet bodů. Z takto zpracovaného výsledku hodnocení jednotlivých nabídek pak zadavatel vychází i při zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky, které je obligatorní náležitostí záznamu. Jen takovýmto způsobem pořízený záznam spolu s dalšími písemnostmi tvořícími dokumentaci o zadání veřejné zakázky umožní zadavateli prokázat, že posouzení a hodnocení nabídek bylo provedeno objektivně a v souladu se zákonem. Pokud záznam jako popis hodnocení a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky takto zpracován není, nezbyvá než konstatovat, že provedené hodnocení je netransparentní. Tím, že zpráva ze dne 4.6.2004 neobsahuje vysvětlení, proč jednotlivým nabídkám uchazečů byly přiděleny konkrétní počty bodů, došlo k zneprůhlednění způsobu hodnocení. Záznam, který nemá potřebné náležitosti ve smyslu § 49 odst. 10 zákona, neumožňuje zadavateli prokázat, že posouzení a hodnocení nabídek bylo provedeno zcela objektivně a v souladu se zákonem.
8. Závěrem napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že podle § 62 odst. 1 zákona může uložit zadavateli za závažné či opětovné porušení zákona pokutu do výše 1 % ceny zakázky, a to do jednoho roku ode dne, kdy se dozvěděl, že zadavatel porušil ustanovení tohoto zákona, nejpozději však do tří let ode dne, kdy došlo k tomuto porušení. Uložení sankce

zákon nespojuje s jakýmkoliv porušením povinností, neboť obecně předpokládá, že porušení povinností může dosahovat různé intenzity, sankcionovat však umožňuje pouze taková protiprávní jednání, která dosahují intenzity závažného porušení zákonem uložených povinností. Porušením zákona, kterého se zadavatel při zadávání předmětné veřejné zakázky dopustil, byl nepochybně naplněn zákonný znak závažného porušení. Vzhledem ke zjištěnému závažnému porušení zákona a s přihlédnutím ke skutečnosti, že předmět plnění veřejné zakázky byl již realizován, nelze uložit zadavateli opatření k nápravě, jelikož fakticky nelze ukládat plnění, která jsou neproveditelná. Úřad s ohledem na výše uvedené zvolil postup podle části čtvrté, hlavy IV. zákona a uložil zadavateli pokutu ve výši 20 000,- Kč. Úřad se podrobně vyjádřil rovněž k uložení náhrady nákladů správního řízení podle § 79 odst. 5 správního řádu.

II. Námitky rozkladu

9. Proti uvedenému rozhodnutí podal zadavatel dne 7.5.2007 rozklad. Odkazuje v něm na své vyjádření ze správního řízení a nad jeho rámec dodává, že přístup Úřadu považuje za velmi formalistický, nemající přímou oporu v zákoně. Lpění na velmi neurčitě formulované povinnosti nepovažuje za oprávněné, neboť zápis (zpráva) zákonem požadované náležitosti obsahuje (popis hodnocení, zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky i princip přidělování bodů v jednotlivých kritériích). Důvody přidělení konkrétního počtu bodů považuje zadavatel za věc individuálního hodnocení jednotlivých členů a není dle jeho názoru dost dobře možné u subjektivně vnímaných kritérií popsat „kolektivní“ hodnocení jednotlivého kritéria, když každý člen jej vnímá jinak. Ve zprávě jsou uvedeny neanonymní tabulky, a tedy Úřad se může na členy obrátit s dotazem. Dále zadavatel postrádá v rozhodnutí závěr o tom, zda došlo ze strany zadavatele k účelnému čerpání veřejných prostředků, či nikoliv. V této souvislosti odkazuje na rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 1.8.2006, č. j. 62 Ca 1/2006, ve kterém tento soud přijal závěr, že zákon je třeba vykládat funkčně, a ne formalisticky. Navíc zadavatel upozorňuje, že žádný uchazeč nepodal námitky proti výsledku zadávacího řízení.
10. Dále zadavatel vytýká Úřadu, že se v napadeném rozhodnutí nezabýval otázkou, zda postup zadavatele ovlivnil hodnocení nabídek. To činí jednak rozhodnutí nepřezkoumatelným, jednak nebyly naplněny znaky skutkové podstaty správního deliktu.
11. Zadavatel dále uvádí, že Úřad se v některých případech „dopouští“ hodnocení nabídek za zadavatele, například právě v případech, kdy chce ověřit, zda postup zadavatele, byť i jen potenciálně, mohl ovlivnit pořadí úspěšnosti nabídek. Zadavatel se domnívá, že totéž lze provést i v šetřeném případě. V této souvislosti odkazuje na rozhodnutí Úřadu ze dne 26.2.2007, č. j. S350/2006-02626/2007/520-Pr, ve kterém bylo sice konstatováno porušení zákona zadavatelem, ale bez vlivu na výběr nejvhodnější nabídky, a nebylo tedy shledáno jako závažné. Zadavatel se dokonce domnívá, že porušení zákona v tomto případě bylo závažnější než v případě šetřeném, a proto vytýká Úřadu nekonzistentní postup, který je v rozporu se zásadou předvídatelnosti ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu.
12. Další námitkou rozkladu je názor zadavatele, že pro trestnost správního deliktu musí existovat určitá míra společenské nebezpečnosti vyšší než malá, aby skutek byl správním deliktem. Pokud se nebezpečnost protiprávního jednání blíží nule a z hlediska

účinků je vyvážena nebo převážena pozitivním přínosem, nelze o materiální stránce správního deliktu uvažovat, a to ani tehdy, pokud skutková podstata existuje. Zadavatel tedy konstatuje, že v daném případě není dána společenská nebezpečnost jeho jednání, která je obligatorním znakem správního deliktu. Přepjatě formalistický přístup je v rozporu s rozhodovací praxí ve správním soudnictví a v podobném duchu se vyjádřil dokonce i Ústavní soud v rozhodnutí ze dne 13.6.2006, č. j. ÚS 50/03. Z tohoto nálezu zadavatel obsáhle cituje: „(...) Porušení některé z těchto norem (pozn.: základní práva a svobody a na ně navazující komplexy norem jednoduchého práva), a to v důsledku svévole anebo v důsledku interpretace, jež je v extrémním rozporu s principy spravedlnosti (např. přepjatý formalismus), pak zakládá dotčení na základním právu a svobodě. (...)“.

Závěr rozkladu

13. Z výše uvedených důvodů zadavatel navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a správní řízení zastaveno.

Vyjádření dalších účastníků řízení

14. K podanému rozkladu se dne 17.5.2007 vyjádřil vybraný uchazeč. Sděluje, že nemá důvod zpochybňovat rozhodnutí zadavatele o přidělení předmětné veřejné zakázky.

III. Řízení o rozkladu

15. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru:
16. Dne 4.6.2007 uplynula lhůta tří let, ve které Úřad může podle § 62 odst. 1 zákona pravomocně uložit zadavateli pokutu za zjištěné závažné porušení zákona. Z uvedeného důvodu jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a jeho vrácení orgánu dohledu k novému rozhodnutí. Úřad následně vydá rozhodnutím, kterým v postupu zadavatele bude konstatovat porušení zákona, přičemž je vázán právním názorem, který uvádím v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

IV. K námitkám rozkladu

Důvody zrušení napadeného rozhodnutí

17. Podle ustanovení § 62 odst. 1 zákona může Úřad, zjistí-li, že zadavatel závažné či opětovně porušil ustanovení zákona, uložit mu pokutu do výše 1 % z ceny zakázky, přičemž pokutu lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy se Úřad o porušení dozvěděl, nejpozději však do tří let od dne, kdy k tomuto porušení došlo. Zadavatel se dopustil porušení zákona tím, že zpráva o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 4.6.2004 neobsahuje transparentní popis hodnocení a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky. K porušení zákona tedy došlo dne 4.6.2004, a proto poslední den tříleté lhůty, ve které bylo možno uložit sankci, připadl na den 4.6.2007. Vzhledem k tomu, že k tomuto dni

nebyla pokuta Úřadem pravomocně uložena, není možno ji již uložit a z tohoto důvodu jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí.

18. Současně však konstatuji, že dle ustanovení § 57 odst. 1 zákona může Úřad do čtyř let ode dne, kdy došlo k porušení zákona, zahájit z vlastního podnětu řízení o přezkoumání úkonů zadavatele a v rámci tohoto řízení vydat rozhodnutí, kterým bude v postupu zadavatele případně konstatovat zjištěná porušení zákona. Vzhledem k tomu, že ode dne zjištěného porušení zákona zadavatelem dosud čtyři roky neuplynuly, je Úřad oprávněn postup zadavatele přezkoumat, a proto v dalším řízení vydá rozhodnutí, kterým konstatuje, že se zadavatel dopustil porušení zákona. Bylo by však již nadbytečné zabývat se posouzením závažnosti tohoto porušení zákona, neboť tato skutečnost by byla významná pouze pro případný výrok o uložení pokuty.

K vytýkanému formalistickému přístupu Úřadu

19. Nesouhlasím s námitkou zadavatele, že přístup Úřadu k posuzovanému případu byl přehnaně formalistický či dokonce založený na velmi neurčitě formulované povinnosti v zákoně. Ustanovení § 49 odst. 10 zákona požaduje, aby zadavatel o posouzení a hodnocení nabídek pořídil záznam, ve kterém uvede popis hodnocení a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky. Již s ohledem na gramatický výklad slova „zdůvodnění“ je zřejmé, že se jedná o podrobné vysvětlení postupu zadavatele, které zejména uvádí všechny důvody, které zadavatele, resp. členy jeho hodnotící komise, vedly k přidělení konkrétního počtu bodů jednotlivým nabídkám. Podstatné v dané situaci není, že členové hodnotící komise jsou schopni podat Úřadu dodatečné vysvětlení, a to proto, že zpráva o posouzení a hodnocení nabídek musí být srozumitelná především jednotlivým uchazečům již v okamžiku rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky. Jestliže tedy zadavatel, resp. jeho hodnotící komise, dostatečné zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky nepodá již ve fázi hodnocení nabídek, nemůže Úřad dodatečné zdůvodnění přijmout. Lze tedy souhlasit s tvrzením napadeného rozhodnutí, že pod pojmem „popis hodnocení“ je třeba rozumět vedle stanovení stupně významu jednotlivých kritérií hodnocení rovněž objasnění principu přidělování bodů nabídkám v jednotlivých kritériích spolu s vysvětlením, proč té které nabídce byl přidělen konkrétní počet bodů a jak se nabídky v jednotlivých kritériích liší. To vše bez ohledu na to, že o počtu přidělených bodů rozhodoval kolegiální orgán, tj. jednotliví členové hodnotící komise, jejichž názory se mohly lišit.
20. Na podporu výše uvedeného závěru odkazuji na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 21.7.2005, č. j. 31 Ca 98/2004-47, jež byl potvrzen i rozsudkem Nejvyššího správního soudu dne 21.6.2007, č. j. 5As 6/2007-91. V daném případě veřejný zadavatel jako zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky pouze slovně vyjádřil skutečnosti, které jsou na první pohled zřejmé již z číselných tabulek, tedy že jím vybraná nabídka dosáhla nejlepšího bodového hodnocení, aniž by ovšem bylo zdůvodněno, proč, respektive jaké skutečnosti hodnotitele k udělení příslušného počtu bodů vedly. Krajský soud v rozsudku mimo jiné konstatoval, že „takto zpracovanou zprávu o posouzení a hodnocení nabídek nelze považovat za zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky ve smyslu § 37 odst. 1 písm. h) zákona (...), neboť taková zpráva není transparentní a přezkoumatelná.“

Ke znakům skutkové podstaty správního deliktu

21. Zadavatel v rozkladu napadá, že se Úřad nezabýval tím, zda zjištěné porušení zákona mělo vliv na hodnocení nabídek, a tedy zda jsou splněny znaky spáchání správního deliktu. K tomu uvádím, že hodnocení míry dopadu zjištěného porušení zákona na hodnocení nabídek, by bylo významné pouze v případě posuzování závažnosti tohoto porušení zákona, pokud by Úřad ukládal sankci. Vzhledem k výše uvedenému, když Úřad již nemůže za zjištěné porušení zákona pokutu uložit, je však zřejmé, že vyjadřovat se k těmto skutečnostem je v dalším řízení nadbytečné. Ze stejného důvodu je rovněž nadbytečné zabývat se otázkou potenciální společenské nebezpečnosti zjištěného pochybení na straně zadavatele, jak to činí zadavatel v podaném rozkladu.

K tvrzenému porušení zásady předvídatelnosti

22. Jak napadené rozhodnutí, tak zadavatelem zmíněné rozhodnutí Úřadu ze dne 26.2.2007, č. j. S350/2006-02626/2007/520-Pr, používají sice obdobnou právní argumentaci, avšak ve své podstatě obsahují odlišné skutečnosti, na základě kterých Úřad chování zadavatele posuzoval. V případě posledně zmíněného rozhodnutí je z hodnocení a posouzení nabídek zřejmé, že z celkového počtu zadavatelem stanovených čtyř kritérií byla dvě kritéria hodnocena naprosto stejným způsobem všemi členy hodnotící komise, neboť je uchazeči splnili shodně. U zbývajících dvou kritérií („nabídková cena“ a „záruka o dílo“) šlo stanovit jednoznačně pořadí nabídek. Tomuto faktu odpovídá i skutečnost, že členové hodnotící komise (s výjimkou jednoho z nich) stanovili konečné pořadí uchazečů právě na základě kritéria „nabídková cena“ a „záruka o dílo“. V rozhodnutí ze dne 26.2.2007, č. j. S350/2006-02626/2007/520-Pr, tak Úřad zadavatelovo pochybení nevyhodnotil jako závažné, neboť neovlivnilo výběr nejvhodnější nabídky.
23. Naproti tomu v šetřeném případě zadavatel zvolil sedm hodnotících kritérií, z nichž některá (např. „reference“ nebo „podíl prací zajišťovaných subdodavateli – důraz kladen na kvalitní sadové úpravy“) nejsou vyjádřitelná číselně. Z tohoto důvodu nelze při jejich hodnocení bez bližšího popisu říci, která nabídka je výhodnější a proč. Navíc členové komise nenalezli shodu v hodnocení ani u takového kritéria, jakým je „nabídková cena vč. DPH“.
24. Odvolávat se v případě těchto dvou rozhodnutí na zásadu předvídatelnosti rozhodování správního orgánu tak naprosto není namístě, neboť nelze očekávat, že v duchu této zásady bude Úřad vydávat v podobných věcech shodná rozhodnutí. Úřad při svém rozhodování musí vždy přihlížet ke specifikům konkrétního případu, neboť každé rozhodnutí je individuální právní akt, který nemá precedenční povahu, a proto jej nelze bezezbytku aplikovat na jiné, byť v některých jednotlivostech podobné případy.
25. „Správnost“ popsaného jednání zadavatele nelze odvozovat ani z toho, že žádný z uchazečů nepodal námítky, neboť podání námitek je na volné úvaze těchto uchazečů a jedná se o jejich právo, nikoliv povinnost námítky podat. Podání či nepodání námitek pak rovněž není žádným způsobem rozhodné či nezbytné pro případné přezkoumání postupu zadavatele z vlastního podnětu Úřadu.

V. Závěr

26. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že nastaly důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Statutární město Zlín, se sídlem nám. Míru 12, 761 40 Zlín
2. KKS, spol. s r. o., se sídlem Příluky 386, 760 01 Zlín
3. POZIMOS, a. s., se sídlem Štefánikova 167, 760 01 Zlín
4. MANAG, a. s., se sídlem Zarámí 92, 760 01 Zlín
5. spis.

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce